

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om investeringsfonds.

(Lovforslagets findes i tillæg A. sp. 127, fremsættelsen i tidenden sp. 33).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hans Rasmussen: Den fremgangsmåde, der blev lovfæstet i lov om investeringsfonds, nemlig at de opsparede beløb skulle indsættes på spærret konto i nationalbanken og forrentes med 2 pct. årlig, må ses i forbindelse med den økonomiske situation, der herskede i landet på det tidspunkt, loven om investeringsfonds blev gennemført.

Når man på et vist tidspunkt fra nationalbankens side manede de forskellige pengeinstitutter til forsigtighed i deres långivning, var det vel kun rimeligt, at også lovgivningsmagten viste forsigtighed i sine dispositioner med hensyn til hele likviditetsspørgsmålet i de lovforslag, der dengang blev gennemført her i folketinget.

Det foreliggende lovforslag betyder i realiteten en kreditpolitisk lempelse af et mindre omfang, og da det samtidig betyder en væsentlig administrativ forenkling, kan jeg ikke tro andet, end at det skulle være let at blive enig om lovforslagets gennemførelse. Selv om nationalbanken på det danske kapitalmarked må indtage en central stilling, finder jeg det for mit vedkommende ganske rimeligt, at de enkelte virksomheder, der ud af deres overskud har muligheder for at henlægge beløb i en investeringsfond, kan sætte disse beløb direkte ind i det pengeinstitut, som de står i daglig og nær forbindelse med. Dertil kommer, at beløbene fremtidig forrentes på de vilkår, der gælder for det pengeinstitut, hvori de forskellige fonds bliver indsat, og det medfører så også, at indskyderne derefter må betale skat efter de almindelige regler af de påløbne renter.

Lovforslaget tilsigter også en direkte besparelse for staten, idet den ikke længere for investeringsfonds' vedkommende bliver pligtig at betale det rentebeløb, som loven indeholder bestemmelse om, og som i øjeblikket andrager 2 pct. årlig.

Det må også fra vor side anerkendes, at

den økonomiske situation har udviklet sig på en sådan måde, at der kan løsnest på pengepolitikken og derved gives mulighed for at sætte flere investeringer i gang, hvilket igen kan efterfølges af større beskæftigelse.

Lovforslaget er meget overskueligt, men alligevel vil det sikkert være rimeligt, at det bliver behandlet i et udvalg, og ud fra disse synspunkter kan jeg på socialdemokratiets vegne anbefale forslaget til en velvillig udvalgsbehandling og derefter til endelig vedtagelse i folketinget.

Foged: Lovforslaget om investeringsfonds med tilbagegivning af de indbetalte beløb til pengeinstitutterne kan vi tiltræde. Vi har også fra starten ment, at pengene burde placeres i de almindelige pengeinstitutter, og det er med tilfredshed, at vi ser, at den højtærede finansminister nu finder udvej for at gennemføre dette.

Må jeg som en tilføjelse sige, at måske burde denne lov, der i sin tid blev vedtaget i stor hast, underkastes en nøjere overvejelse. Området for investeringsfonds kunne vel uden skade, ja, jeg må måske hellere sige til gavn for erhvervslivet, udvides, således at det også kom til at omfatte andet end investeringer vedrørende driftsbygninger og maskiner. Jeg tænker på, at investeringsfonds også kunne bruges af unge ikke-næringsdrivende; de kunne senere benytte midlerne til køb af egen bolig, til køb af virksomhed, ved nyetablering m. m. Jeg skal ikke gå i detaljer, men henstille, at dette spørgsmål bliver behandlet i udvalget.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Fanger: Den foreslåede ændring i loven om investeringsfonds går ud på, at de beløb, som de erhvervsdrivende midlertidigt indsætter i bank eller sparekasse på konto for investeringsfond, i fremtiden skal forblive i disse pengeinstitutter, medens de efter den gældende lov overføres til nationalbanken. Meningen med loven var at give de erhvervsdrivende en skattelettelse og derigennem fremme opsparingsviljen. De henlagte penge skal dog senere anvendes til investering i egen virksomhed. Vi fandt det derfor naturligt, at pengene i den tid, de var bundne, udlåntes til andre erhvervs-